

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65Cb/129/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124341262
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tadeáš Kertys
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124341262.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Tadeášom Kertysom v právnej veci žalobcu: M.B.A. Financie s.r.o., so sídlom Nám. M. R. Štefánika 43/51, 977 01 Brezno, IČO: 36 754 404, právne zast.: Advokátska kancelária Galadík s.r.o., so sídlom Nám. Štefana Moysesu 45/17A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 691 419 proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XXX, XXX XX B., právne zast.: JUDr. Evarist Zuzan, advokát, so sídlom Laurínska 43, 976 32 Badín, IČO: 45 028 273, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že navýšenie základného imania o vklad spoločníka Meycom LLC, IČO: 204098228, 8 THE GREEN, STE A. Dover 199 01 Spojené štáty americké, vo výške 70 000,- eur, v spoločnosti Callis-SK s.r.o., IČO: 51 719 070, so sídlom 217 Zvolenská Slatina 962 01, uskutočnené na valnom zhromaždení dňa 9.5.2023 uznesením č. 2/2023, je voči žalobcovi neúčinné. Ďalej poukázal na to, že žalovaná je konečným užívateľom výhod v spoločnosti Callis-SK, s.r.o., IČO: 51 719 070, so sídlom: 217 Zvolenská Slatina 962 01 (ďalej len "Spoločnosť"). Žalobca ďalej odcitoval ustanovenie § 6a zákona č. 297/2008 Z.z. a dodal, že podľa zákonnej definície konečného užívateľa výhod jednoznačne vyplýva, že konečný užívateľ výhod aj napriek tomu, že nie je spoločníkom ani konateľom spoločnosti, má nezanedbateľný vplyv na spoločnosť. Ide o osobu, ktorá skutočne ovláda a kontroluje spoločnosť, v prospech ktorej tieto subjekty vykonávajú svoju činnosť. Z predloženého výpisu z registra právnických osôb je zrejmé, že aj po zmene vlastnickej štruktúry ostala žalovaná konečným užívateľom výhod. Spoločníkmi spoločnosti Callis-SK, s.r.o. boli do 30.6.2024: (1) MeyCom LLC, s podielom na základnom imaní k 30.6.2024 vo výške 74.250,- eur (99 % podiel) (ďalej len "Spoločník 1") a (2) C. D., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX D. - C. (ďalej len „dĺžnik“), s podielom na základnom imaní vo výške 750,- eur (1 % podiel), ktorý bol do 30.6.2024 aj jediným konateľom spoločnosti. Dňa 9.5.2023 sa konalo Valné zhromaždenie spoločnosti, na ktorom sa schválilo navýšenie základného imania zo sumy 5.000,- eur na sumu 75.000,- eur, čo potvrdzuje aj zápisnica z valného zhromaždenia podpísaná 17.5.2023. Uvedená zmena bola k 23.5.2023 zverejnená v obchodnom registri. Pred navýšením základného imania bol podiel spoločníka 1 na základnom imaní 85 % a podiel dĺžníka 15 %. K navýšeniu základného imania došlo v čase, keď u súdneho exekútora JUDr. Dušana Cirbesa (ďalej len "súdny exekútor") prebiehala exekúcia pod sp. zn. 19EX 327/22 voči dĺžníkovi. Predmetom exekúcie bolo vymoženie istiny 164.820,14 eur s príslušenstvom na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62CbZm/5/2020 zo dňa 7.12.2021. Zo správy súdneho exekútora vyplýva, že jediným majetkom dĺžníka bol obchodný podiel 15 % na základnom

imaní v spoločnosti Callis-SK s.r.o. a z dôvodu neexistencie iného exekvovateľného majetku vydal dňa 04.05.2023 upovedomenie o postihnutí obchodného podielu a následne 28.06.2023 bol vydaný aj exekučný príkaz. Zápisnica z valného zhromaždenia bola pred notárom podpísaná 17.05.2023, ale valné zhromaždenie sa konalo 5 dní po vydaní upovedomenia súdneho exekútora. Od konania valného zhromaždenia do podpísania zápisnice prešlo 8 dní, pričom návrh na zápis zmeny musel byť do obchodného registra podaný ihneď po osvedčení podpisov, keďže táto zmena bola účinná k 23.05.2023, teda 3 pracovné dni po osvedčení podpisov. Žalobca má za to, že účelom tejto zmeny malo byť zníženie hodnoty podielu dlžníka z 15 % na 1 %. Ďalej poukázal na skutočnosť, že spoločnosť mala za rok 2022 tržby 4 844 185,- eur a zisk 29 533,- eur, tak z podielu 15 % by bolo uspokojenie žalobcu vyššie ako z podielu 1 %. V exekúcii neboli vymožené žiadne finančné prostriedky a exekúcia bola zastavená z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. Žalovaná ako konečný užívateľ výhod (i) musela iniciovať navýšenie základného imania alebo (ii) za podpory konečného užívateľa výhod bolo toto navýšenie základného imania realizované. Dôvod navýšenia základného imania bol pragmatický, znížiť podiel dlžníka na základnom imaní z 15 % na 1 % v čase, keď súdny exekútor inicioval exekúciu na obchodný podiel dlžníka a tým došlo k reálnemu zníženiu hodnoty jediného majetku dlžníka, z ktorého sa mohol veriteľ aspoň čiastočne uspokojiť. Žalobca má za to, že žalovaná je pasívne vecne legitimovaná, keďže právo odporovať právnomu úkonu sa zásadne uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Pojem „prospech“ použitý v ustanovení § 42b ods. 2 OZ znamená akúkoľvek majetkovú výhodu, a to bez ohľadu na to, či bola táto výhoda dosiahnutá na základe odplatného alebo bezodplatného právneho úkonu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v zmysle ust. § 42b ods. 2 OZ a s prihliadnutím na zákonnú definíciu konečného užívateľa výhod máme za to, že žalovaná je pasívne vecne legitimovaná, pretože ako konečný užívateľ výhod mala z právneho úkonu navýšenia základného imania prospech. Žalobca má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je judikovaná Okresným súdom Banská Bystrica, ktorý dňa 7.12.2021 vydal rozsudok sp. zn. 62CbZm/5/2020.

2. Podľa žalobcu dlžníkovo vyhlásenie o nespĺnení zákonnej podmienky prevziať záväzok na nový vklad na konanom valnom zhromaždení bolo účelové s cieľom vytvoriť dojem, že bol proti tomu, aby došlo k zníženiu jeho podielu na základnom imaní spoločnosti z 15 % na 1 %, ktorý bol jeho jediným exekvovateľným majetkom a mohol byť predmetom exekučného konania. Celé navýšenie základného imania v čase, keď súdny exekútor inicioval predaj obchodného podielu dlžníka, považujeme za vykonštruované a tendenčné konanie, ktorého cieľom bolo znížiť hodnotu jediného majetku dlžníka. Poukázal na to, že spoločníci majú prednostné právo prevziať záväzok na nové vklady v pomere zodpovedajúcom ich doterajším vkladom. Účelom tejto právnej úpravy je to, aby mal každý spoločník reálnu možnosť zachovať si v spoločnosti aspoň také ekonomicko-právne postavenie voči ostatným spoločníkom, aké mal pred rozhodnutím o zvýšení základného imania. Keďže sa takýmto zvýšením môže zmeniť pomer hlasov tých spoločníkov, ktorí prednostné právo nevyužili, k hlasom tých spoločníkov, ktorí si prednostné právo uplatnili. Prednostné právo prevziať záväzok na nové vklady si spoločníci môžu uplatniť do jedného mesiaca odo dňa, keď valné zhromaždenie rozhodlo o zvýšení základného imania. Je nesporné, že dlžník ako spoločník nevyužil možnosť uplatniť svoje prednostné právo v zákonnej lehote jedného mesiaca, ale ihneď na valnom zhromaždení uviedol, že nespĺňa zákonné podmienky na prevzatie nového vkladu a to bez toho, aby si ponechal na prípadné zváženie jednomesačnú lehotu. Podotýkame, že uplynutím tejto lehote prednostné právo zaniká. Ak teda spoločnosť rozhodla o zvýšení základného imania, tak spoločník, ktorý si uplatnil prednostné právo na prevzatie záväzku na nový vklad, podlieha rovnakej právnej úprave aká platí pre splácanie peňažného vkladu spoločníka po zápise spoločnosti do obchodného registra. Vzhľadom na to, že spoločenská zmluva neupravuje kratšiu lehotu na splatenie nového peňažného vkladu, máme za to, že ak by dlžník ako spoločník prevzal záväzok na nový vklad, tak s poukazom na § 113 ods. 1 OBZ a s prihliadnutím na ust. § 111 ods. 1 OBZ je povinný pred podaním návrhu na zápis splatiť 30 % nového peňažného vkladu a zvyšok môže splatiť do piatich rokov odo dňa, keď prevzal záväzok na tento vklad. Ak sa základné imanie navyšuje o 70.000 eur, tak pri podiele 15 % by hodnota nového vkladu C. D. bola 10.500 eur z čoho 30 % predstavuje sumu 3.150 eur. Uvedené demonštruje pohnútku dlžníka ako spoločníka nepristúpiť k záväzku na zvýšenie vkladu do základného imania a tým znížiť hodnotu svojho podielu z 15 % na 1 %. Ak aj v danom čase nemal dostatok finančných prostriedkov na toto navýšenie, tak je predpoklad, že v zákonnej lehote 5 rokov by sa mu to mohlo podariť, samozrejme len za podmienky, ak by to chcel aj samotný dlžník. Uvedené skutočnosti preukazujú domnienku žalobcu, že dlžníkovi takýto stav vyhovoval. Za ukracujúci úkon dlžníka považujeme sofistické navýšenie základného imania v neprospech dlžníka, ktorý sa svojho prednostného práva na prevzatie záväzku vzdal ešte pred

uplynutím zákonnej jednomsačnej lehoty a vôbec neprihliadol pri rozhodovaní o prevzatí záväzku na nový vklad na skutočnosť, že v prípade, ak by záväzok prevzal, tak by mu to nespôsobilo existenčné problémy, keďže by bol povinný ho splatiť do piatich rokov. Svojím nekonaním prišiel o obchodný podiel 14 % v relatívne ziskovej spoločnosti. Takéto konanie sa javí za normálnych okolností ako iracionálne, ale s prihliadnutím na prebiehajúce exekučné konanie a iniciované kroky súdneho exekútora postihnúť v rámci exekučného konania obchodný podiel dlžníka, už ako pragmatické s cieľom čo najmenej znížiť hodnotu svojho podielu, ktorý by mohol byť predmetom exekučného konania.

3. Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú blízke osoby dlžníkovi. Žalovaná je družkou dlžníka, s ktorou má dieťa, ktoré spoločne aj vychovávajú. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že úmysel žalovanej ukrátiť veriteľa dlžníka nie je potrebné preukazovať, keďže zákon tento úmysel predpokladá. Právny úkon bol dlžníkom urobený v posledných 3 rokoch, keďže k navýšeniu základného imania došlo 09.05.2023. Je prekvapivé, že dlžník figuruje od 28.5.2024 ako prokurista v spoločnosti Investyk s.r.o., IČO: 56 154 585, so sídlom Tisovská cesta 598, 977 01 Brezno. Konečným užívateľom výhod je F. G. H., osoba, ktorá bola oprávnená konať v mene spoločníka 1 (MeyCom LLC), čo preukazuje aj zápisnica z valného zhromaždenia spoločnosti. Taktiež sídlo tejto „novej“ spoločnosti je identické so sídlom spoločnosti do 30.6.2024. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že sa voči žalobcovi jedná o neúčinný právny úkon a navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietal pasívnu legitimáciu žalovanej, a to z dôvodu, že žalovaná nebola v čase podania žaloby konečným užívateľom výhod v spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. a nebola ním ani v čase, kedy malo dôjsť k uskutočneniu údajného právneho úkonu, ktorého určenia neúčinnosti sa žalobca domáha touto žalobou. Žalovaná ako jediný spoločník spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. (s obchodným podielom 100 %) bola konečným užívateľom výhod tejto spoločnosti len v období od 05.10.2018, kedy nadobudla svoj 100 % obchodný podiel v tejto spoločnosti až do 08.12.2021, kedy obchodný register vykonal jej výmaz ako spoločníka spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. na podklade zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 29.11.2021, ktorou žalovaná ako prevodca previedla celý svoj obchodný podiel na tretie osoby (na spoločnosť MeyCom LLC a p. C. D.). Následne 10.12.2021 zanikla žalovanej aj funkcia konateľa spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. a viac s touto spoločnosťou nemala vôbec nič spoločné. Skutočnosť, že táto spoločnosť opomenula vykonať zápis zmeny svojho konečného užívateľa výhod do obchodného registra nemala žiadny vplyv na to, že status konečného užívateľa výhod žalovanej zanikol dňa 08.12.2021. Od uvedeného dňa žalovaná nijakým spôsobom neovládala ani nekontrolovala spoločnosť, ani v prospech žalovanej táto spoločnosť nevykonávala svoju činnosť alebo akýkoľvek obchod, nemala žiadny priamy ani nepriamy podiel na hlasovacích právach v spoločnosti, nemala právo vymenovať, inak ustanoviť alebo odvolať štatutárny orgán, riadiaci orgán, dozorný orgán alebo kontrolný orgán v spoločnosti alebo jej člena, neovládala spoločnosť iným spôsobom ako je uvedené v druhom a treťom bode a nemala právo na akýkoľvek hospodársky prospech z podnikania spoločnosti alebo z inej jej činnosti. Zápis konečného užívateľa výhod má len informatívny charakter, keďže právnou skutočnosť, či nejaká osoba je alebo nie je konečným užívateľom výhod môže právne záväzne určiť len súd, ktorý sa pri posudzovaní tejto právnej otázky riadi zákonom č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý upravuje pojem konečného užívateľa výhod a zároveň aj kritériá, podľa ktorých sa koneční užívatelia výhod posudzujú. Žalobcom predložený výpis z registra právnických osôb SR spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o., v ktorom je uvedená ako konečný užívateľ výhod žalovaná, nijakým spôsobom nepreukazuje to, že by žalovaná ostala konečným užívateľom výhod tejto spoločnosti aj po 08.12.2021. Uvedený výpis preukazuje len to, že spoločnosť CALLIS-SK, s.r.o. si nespĺnila svoju povinnosť a nevykonala zápis zmeny svojho konečného užívateľa, resp. užívateľov. Medzičasom už došlo k zápisu zmeny konečného užívateľa výhod spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o., o čom predkladá výpis. Druhý dôvod nesprávnej pasívnej legitimácie na strane žalovanej spočíva v tom, že aj keby žalovaná bola konečným užívateľom výhod spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o., nezakladalo by to v tomto prípade jej pasívnu legitimáciu na podanie tejto žaloby. Žalobca nešpecifikoval, aký prospech mala mať žalovaná zo zvýšenia základného imania spoločnosti, a preto nie je splnená ani zákonná podmienka podľa § 42b ods. 2 OZ, keďže žalovaná zo zvýšenia základného imania spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. nemala absolútne žiadny prospech. Žalobca má špecifikovať nie len druh, ale aj výšku prospechu, aby bolo možné ustáliť hodnotu sporu, čo je dôležité pre vykonateľnosť rozhodnutia, keďže do tejto výšky by mal žalobca právo uspokojiť sa z majetku žalovanej. V danom prípade nie sú splnené zákonom stanovené podmienky odporovateľnosti k tomu, aby namietané navýšenie základného imania o vklad spoločníka Meycom

LLC, bolo odporovateľným právnym úkonom. Namietané navýšenie základného imania nebolo právnym úkonom dlžníka. O navýšení základného imania spoločnosti rozhodlo valné zhromaždenie prijatým uznesením č.2/2023. Uznesenia valného zhromaždenia však nemožno považovať za právne úkony, keďže nie je naplnený základný pojmový znak právneho úkonu podľa § 34 Občianskeho zákonníka, pretože neexistuje totiž subjekt práva. Valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti nie je subjektom práva a už vôbec nemá ani spôsobilosť na právne úkony. Subjektom môže byť len spoločnosť a spoločníci. Právna prax sa rovnako vysporiadala s tým, že rozhodnutie valného zhromaždenia nemožno považovať za právny úkon v Rozsudku Najvyššieho súdu SR 4 Obdo/22/1998). V zmysle právnej teórie uznesenie valného zhromaždenia je na jednej strane „rozhodnutím, právnym aktom spoločnosti“ (nie však jej právnym úkonom) a na druhej strane je súčasne aj „právnym úkonom jednotlivých spoločníkov“. Z predloženej zápisnice z valného zhromaždenia vyplýva, že spoločník C. D. hlasoval proti návrhu na zvýšenie základného imania spoločnosti, tak jeho hlasovanie, teda takýto právny úkon, ktorým prejavil vôľu proti zvyšovaniu základného imania, nemožno za žiadnych okolností vysvetliť ako právny úkon, ktorého výsledkom by bolo práve zvýšenie základného imania. Žalobca nepreukázal ani vedomosť úmyslu druhej strany o ukrátení veriteľa. V danom prípade nie je možné hovoriť o fikcii úmyslu, keďže žalovaná s pánom C. D. nie sú osobami blízkymi v zmysle ustanovení § 116 a 117 OZ. Tvrdenie o tom, že žalovaný a dlžník sú blízke osoby žalovaná rozporuje a poukázala na to, že uvedené žalobca nijako nepreukázal. Žalovaná nebola účastníkom žiadneho právneho úkonu, a preto jej do doručenia žaloby nebolo známe nič ohľadne namietaného zvyšovania základného imania, ani len to, že k nemu došlo. Na základe uvedeného navrhol podanú žalobu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

5. Žalobca v podanej replike uviedol, že žalovaná neuviedla na základe akého konkrétneho ustanovenia právneho predpisu má dôjsť pri prevode obchodného podielu aj k automatickej zmene konečného užívateľa. Ak by konečným užívateľom výhod boli len osoby zapísané v obchodnom registri ako spoločníci, resp. štatutári, tak nemuselo dôjsť k prijatiu zákona č. 297/2008 Z.z. a zákona č. 315/2016 Z.z. Konečným užívateľom výhod môže byť aj iná osoba ako je spoločník, napr. aj tichý spoločník alebo osoba, ktorá danú spoločnosť skutočne ovláda. Úlohou prijatia zákonnej úpravy konečného užívateľa výhod je zamedzenie činnosti prania špinavých peňazí a zámerom zákonodarcu bolo odhaliť vlastnícke pozadie firiem, ktoré sú v partnerskom vzťahu so štátom alebo poberajú eurofondy. Interpretácia úmyslu zákonodarcu vyplýva z výkladového stanoviska č. 1/2016 ÚVO, ktorý uvádza, že konečný užívateľ výhod je osoba, ktorá sa fakticky, teda bez ohľadu na formálno-právny stav, podieľa na podnikaní, riadení alebo kontrole právnickej osoby, fyzickej osoby (podnikateľa) alebo združenia majetku podľa § 11 zákona o VO „Faktické“ konanie tak môže byť založené na akejkolvek dohode bez ohľadu na jej formu, platnosť alebo súlad s právom, pričom formálno-právny stav nemusí korešpondovať s faktickým stavom. Ak má zápis konečného užívateľa výhod len právne nezáväzný charakter, tak jeho nesplnenie by nebolo nijakým spôsobom sankcionované. V prípade nesplnenia povinnosti zápisu konečného užívateľa výhod pri existujúcich spoločnostiach do 31.12.2019, hrozilo uloženie pokuty až do výšky 3.310 eur. Žalobca má za to, že prospech žalovanej ako konečného užívateľa výhod v spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. je nespochybniteľný. Sofistikovaným navýšením obchodného podielu došlo k zníženiu percentuálneho podielu na základnom imaní v neprospech dlžníka z 15 % na 1 %, čím sa stal bezcenným majetkom. Prospech žalovanej spočíval v tom, že znížením hodnoty obchodného podielu dlžníka sa eliminovalo riziko možného vyplatenia vyrovnávacieho podielu z 15 % podielu na základnom imaní na 1 % podiel na základnom imaní. Žalobca poukazuje na sofistikovanú schému, ktorej účelom bolo legitímne zníženie hodnoty obchodného podielu dlžníka ako jediného majetku povinného, z ktorého by sa mohol oprávnený uspokojiť v rámci prebiehajúceho exekučného konania. Skutočnosť, že C. D. hlasoval proti zvýšeniu základného imania s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je len navodením dojmu, že s navýšením základného imania nesúhlasil. K tvrdeniam, že uznesenie valného zhromaždenia nie je poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 221/2006 zo 4. 12. 2007 a sp. zn. 5 Obo 32/2010 zo 14. 12. 2011, z ktorých možno vyvodiť, že napr. nepeňažný vklad do základného imania je považovaný na účely odporovania za právny úkon. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C 221/2012, podľa ktorého predmetom odporovateľnosti môže byť aj použitie časti majetku na vklad do základného imania obchodnej spoločnosti. Na základe uvedeného je podľa žalobcu vo vzťahu k odporovateľnosti relevantné aj navýšenie základného imania, ktorým jednoznačne dochádza k zmenšeniu majetku dlžníka. K preukázaniu tvrdenia o tom, že dlžník je blízkou osobou žalovanej poukázal na upovedomenie o začatí exekúcie, z ktorého vyplýva, že v čase vedenia exekúcie voči dlžníkovi mal ten evidovaný trvalý pobyt na adrese D. I. XXX/X, XXX XX D.. Aj z predloženého listu vlastníctva č. XXX, k.ú. D. vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľností, na ktorých mal evidovaný trvalý pobyt dlžník, je J. D., E. A., trvale bytom A. XXX/XXX, B., nar. X.X.XXXX, pričom žalovaná je

v podanej žalobe označená rovnakou adresou pobytu. Žalovaná má rovnaké priezvisko ako pani J. D. za slobodna, ale na identickej adrese majú evidovaný aj trvalý pobyt. Má za to, že tieto skutočnosti nie sú výsledkom náhody. Ak aj žalovaná nie je partnerkou a matkou detí C. D., tak z vyššie uvedeného je zrejmé, že je blízkou osobou.

6. Žalovaná v podanej duplike uviedla, okrem už uvedeného, že akékoľvek teórie prezentované žalobcom o tom ako by žalovaná mohla byť konečným užívateľom výhod aj po tom, ako prestala byť spoločníkom a konateľom spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. sú len hypotetické, ničím nepodložené úvahy, ku ktorým je bezpredmetné sa ďalej vyjadrovať. Žalobca v replike opäť vychádza z nesprávnej hypotézy, že žalovaná je konečným užívateľom výhod spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. Žalovanej dňa 08.12.2021 zanikol status konečného užívateľ výhod CALLIS-SK, s.r.o., a preto uvádzané „eliminovanie rizika možného vyplatenia vyrovnávacieho podielu z 15 % podielu na základnom imaní na 1 % podiel na základnom imaní“ sa žalovanej vôbec netýkalo. Vyplácať vyrovnávací podiel mala samotná spoločnosť CALLIS-SK, s.r.o., pričom tento zaniknutý obchodný podiel dlžníka by sa stal voľným obchodným podielom a jediným spoločníkom v uvedenej spoločnosti by ostala spoločnosť MeyCom LLC. Tá by bola ako súčasný spoločník prednostne oprávnená odkúpiť od spoločnosti CALLIS-SK voľný obchodný podiel za odplatu, ktorú by spoločnosť zaplatila exekútorovi alebo správcovi konkurznej podstaty dlžníka. Ak by spoločník 1/ o kúpu voľného obchodného podielu neprejavil záujem, tak by tento mohol byť prevedený na prípadnú tretiu osobu, alebo by muselo byť znížené základné imanie tejto spoločnosti. K žiadnemu takémuto postupu však doteraz nedošlo a navyše správca konkurznej podstaty dlžníka uzavrel v mene úpadcu ako prevodcu, zmluvu o prevode obchodného podielu so žalobcom ako nadobúdateľom, na základe ktorej sa novým spoločníkom spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. mal stať práve žalobca. Keďže však tento prevod bol v rozpore s Obchodným zákonníkom príslušný registrový súd doteraz žalobcu ako spoločníka spoločnosti CALLIS-SK s.r.o. nezapísal do obchodného registra. Keby sme sa aj napriek uvedenému držali žalobcových hypotetických úvah, tak jedinou osobou, ktorá by hypoteticky (teda za splnenia podmienky, že by vyplatila spoločnosti CALLIS-SK, s.r.o. odplatu za nadobudnutie voľného obchodného podielu po dlžníkovi) mohla mať prospech z uvedeného navýšenia základného imania je výhradne spoločnosť MeyCom LLC a vôbec nie žalovaná, ktorá nie je ani nebola spoločníkom tejto spoločnosti a ani s ňou nebola nikdy personálne prepojená. Ďalej poukázal na to, že rozsudok žiadneho okresného súdu nie je pre iný súd právne záväzný a v predmetnom rozsudku sa pojednáva o nepeňažnom vklade do základného imania, čo má úplne iný charakter ako zvýšenie základného imania peňažným vkladom, a preto nie je možné tieto dva inštitúty zamieňať. Tvrdenia o tom, že dlžník a žalovaná sú blízkymi osobami poprela a má za to, že ho žalobca doteraz v konaní nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaná s dlžníkom nie sú osobami blízkymi v zmysle ustanovení § 116 a 117 Občianskeho zákonníka, a preto žalobca je povinný preukazovať úmysel žalovanej ukrátiť veriteľa. Na základe uvedeného navrhol zamietnuť žalobu.

7. Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

8. Podľa § 42a ods. 2 OZ; Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

9. Podľa § 42b ods. 2 OZ; Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

10. Súd vo veci nariadil termín pojednávania, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia sporových strán. Tak právny zástupca žalobcu, ako aj právny zástupca žalovaného sa počas svojich ústnych prednesov pridržali svojich písomných podaní a zároveň zopakovali argumentáciu už použitú počas písomnej fázy konania.

11. Zo strany právneho zástupcu žalobcu počas jeho ústneho prednesu boli predložené listinné dôkazy, ktoré predkladal na podporenie ním uplatnenej argumentácie počas písomnej fázy konania. Išlo o listinné dôkazy dve vyhotovenia životopisu, výpisu z obchodného registra spoločnosti Callis-SK s.r.o. a spoločnosti Borneo. Vo vzťahu k týmto listinným dôkazom súd uplatnil zásadu sudcovskej koncentrácie konania, pretože právny zástupca žalobcu neuviedol žiadne skutočnosti brániace mu predložiť tieto dôkazy skôr. Na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany sa aplikujú ustanovenia § 153 a 154 CSP o koncentrácii konania. Civilný sporový poriadok zveril súdom diskrečnú právomoc znamenajúcu, že podľa okolností konkrétneho prípadu súd neprihliadne na procesné úkony strán sporu, ktoré neboli uplatnené včas. Po vyčerpaní repliky a dupliky, by strana sporu v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, s výnimkou prípadu, keď potreba nových tvrdení a dôkazov vyplynie z vykonaného dokazovania. Zároveň súd konštatuje, že vo veci bolo zo strany žalobcu navrhnuté dokazovanie výsluchom žalovanej, pričom tento návrh na vykonanie dokazovania súd vyhodnotil ako neúčelný s prihliadnutím a zistený skutkový stav a dôvody pre ktoré podanú žalobu zamietol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami počas písomnej fázy konania a to účtovná závierka spoločnosti Callis-SK s.r.o., upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 18.08.2023, exekučný príkaz zo dňa 28.06.2023, upovedomenie o ďalších spôsoboch exekúcie zo dňa 04.05.2023, správa o zisteniach exekútora zo dňa 22.06.2023, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 26.04.2022, zápisnica z valného zhromaždenia konaného dňa 09.05.2023, prezenčná listina valného zhromaždenia konaného dňa 09.05.2023, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62CbZm/5/2020 zo dňa 07.12.2021 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, prihláška pohľadávky žalobcu v konaní 1OdK/100/2023, výpis z registra právnických osôb spoločnosti Investyk s.r.o., výpis z registra právnických osôb spoločnosti Callis-SK s.r.o., výpis z Obchodného registra spoločnosti Callis-SK s.r.o., výpis z Obchodného registra spoločnosti Investyk s.r.o., zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa medzi žalovanou, dlžníkom a spoločnosťou MeyCom LLC so sídlom 8 THE GREEN, STE A, 19901 Dover, Delaware, výpis z katastra nehnuteľnosti LV č. XXX.

12. Súd vo veci zistil nasledovný skutkový stav. Žalobca je veriteľom pohľadávky voči dlžníkovi p. C. D., ktorá bola judikovaná rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62CbZm/5/2020 zo dňa 07.12.2021, ktorým bola dlžníkovi uložená povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu pohľadávku v celkovej výške 164 820,14 eur. Vo vzťahu k tejto judikovanej pohľadávke bola vedená v prospech žalobcu ako oprávneného exekúcia pod sp. zn. 19EX 327/22. Dlžník vlastnil 15 % obchodný podiel v spoločnosti Callis-SK, s.r.o., so sídlom Zvolenská Slatina 217, 962 01, IČO: 51 719 070. Spoločníkmi tejto spoločnosti boli do 30.06.2024 spoločnosť MeyCom LLC a dlžník. Dňa 09.05.2023 sa v tejto spoločnosti konalo valné zhromaždenie, na ktorom bolo schválené navýšenie základného imania spoločnosti zo sumy 5.000,- eur na sumu 75.000,- eur. Uvedená zmena bola zverejnená v obchodnom registri ku dňu 23.05.2023. Z predloženej zápisnice vyplýva, že dlžník ako minoritný spoločník spoločnosti Callis-SK, s.r.o. hlasoval v súvislosti s navrhovaným zvýšením základného imania proti tomuto zvýšeniu, avšak vzhľadom na pomer hlasov bol prehlasovaný druhým spoločníkom tejto spoločnosti. Súdny exekútor vo vedenej exekúcii na majetok dlžníka vydal dňa 26.04.2022 upovedomenie o začatí exekúcie, následne dňa 04.05.2023 vydal upovedomenie o postihnutí obchodného podielu a následne dňa 28.06.2023 vydal súdny exekútor exekučný príkaz. Následne vydal súdny exekútor dňa 18.08.2023 upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1OdK/100/2023 zo dňa 01.08.2023 uverejnené v obchodnom vestníku č. 151/2023 zo dňa 08.08.2023, bol na majetok dlžníka ako povinného vyhlásený konkurz a ten bol oddĺžený. Z výpisu z registra právnických osôb vyplýva, že žalovaná bola zapísaná ako konečný užívateľ výhod spoločnosti Callis-SK s.r.o.

13. Zmyslom odporovacej žaloby z hľadiska žalujúceho veriteľa je dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, je voči nemu neúčinný. Aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ak právne úkony dlžníka ukracujú jej uspokojenie. Pasívne vecne legitimovaná v prípade odporovacej žaloby je osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej bol úkon dlžníka urobený. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony. Zákon výslovne neobmedzuje okruh právnych úkonov, a teda môže ísť o dvojstranné jednostranné právne úkony, odplatné aj neodplatné právne

úkony, pričom podstatné je, že ide o úkon ukracujúci uspokojenie veriteľa pohľadávky. Z judikatúry vyplýva, že môže ísť aj o úkon dlžníka, ktorým ten použije časť majetku na vklad do základného imania obchodnej spoločnosti. Na uvedenú judikatúru súdov poukazoval počas konania aj žalobca v reakcii na procesnú obranu žalovanej, ktorá namietala, že rozhodnutie valného zhromaždenia nie je právnym úkonom v pravom slova zmysle. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti.

14. V danom prípade sa žalobca domáha vyslovenia voči jeho osobe neúčinnosti navýšenia základného imania o vklad spoločníka MeyCom LLC uskutočnenom na valnom zhromaždení spoločnosti Callis-SK s.r.o. Z predloženej zápisnice z valného zhromaždenia vyplýva, že dlžník ako jeden so spoločníkov spoločnosti Callis-SK s.r.o. hlasoval proti zvýšeniu základného imania. Okrem uvedeného aj pri prerokovaní tohto bodu programu uviedol pred hlasovaním, že je proti tomuto rozhodnutiu, keďže nespĺňa zákonné predpoklady na prevzatie záväzku na nový vklad s navrhovaným zvýšením základného imania spoločnosti. V danom prípade konanie dlžníka nemožno považovať za právny úkon, ktorým by ukrátil uspokojenie žalobcu ako veriteľa pohľadávky. Taktiež samotný žalobca sa domáha určenia neúčinnosti rozhodnutia valného zhromaždenia, ktoré v zmysle judikatúry (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/22/98) nie je možné považovať za právny úkon v pravom slova zmysle, keďže je vykonané všetkými spoločníkmi spoločnosti, ktorí tvoria valné zhromaždenie, ktoré však samo osebe nemá právnu subjektivitu. V danom prípade tak nejde priamo o úkon dlžníka, ktorým by bolo zvýšené základné imanie spoločnosti. Zároveň súd zdôrazňuje, že dlžník hlasoval proti tomuto zvýšeniu, avšak bol prehlasovaný druhým spoločníkom, väčšinovým vlastníkom obchodného podielu, ktorý následne v súvislosti s jeho predkupným právom prevzal záväzok na nový vklad v súvislosti so zvýšením základného imania. Tvrdenia žalobcu s odkazom na jednotlivé ustanovenia Obchodného zákonníka, podľa ktorého v prípade, ak by dlžník prevzal záväzok na nový vklad, bol by povinný splatiť len jeho časť 30 % a zvyšok do 5 rokov, čo by podľa žalobcu nebolo pre dlžníka problematické možno považovať za domnienky, ktoré sú v rozpore s obsahom predložených listinných dôkazov. Súd poukazuje na to, že sú v rozpore najmä s v konaní preukázanou majetnosťou dlžníka, ktorý bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1OkK/100/2023 zo dňa 01.08.2023 uverejnené v obchodnom vestníku č. 151/2023 zo dňa 08.08.2023. Uvedené podľa súdu preukazuje, že jeho konanie na valnom zhromaždení, kedy namietal pred hlasovaním o zvýšení základného imania prevzatie záväzku na nový vklad a jeho následné hlasovanie proti zvýšeniu základného imania bolo opodstatnené vzhľadom na jeho nemajetnosť, avšak samotné zvýšenie základného imania spoločnosti nemožno považovať za právny úkon dlžníka.

15. Žalobcom odkazované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5Obo 32/2010 a 4 Obo 221/2006), kde boli predmetom odporovacej žaloby nepeňažné vklady dlžníka ako spoločníka do spoločnosti možno uviesť, že išlo o odlišné situácie ako v tomto prípade. Obe žaloby v odkazovaných rozhodnutiach smerovali voči spoločnosti, teda druhému účastníkovi právneho vzťahu. Predmetom konania boli žaloby, ktorými sa žalobcovia domáhali určenia, že právny úkon dlžníka, ktorý vložil nehnuteľnosti do spoločnosti ako svoj nepeňažný vklad je neúčinný. Teda podanými žalobami sa nedomáhali určenia neúčinnosti rozhodnutia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti ale právneho úkonu dlžníka, ktorým ten vložil svoj majetok do spoločnosti na základe určitého právneho úkonu uskutočneného so spoločnosťou. V tomto konaní sa žalobca však domáha určenia neúčinnosti rozhodnutia valného zhromaždenia o zvýšení základného imania, čo nemožno považovať za totožnú alebo obdobnú situáciu a súd má za to, že v tomto prípade nejde o úkon dlžníka, a teda ani o spôsobilý predmet odporovateľnosti. Na základe uvedeného súd posúdil podanú žalobu ako nedôvodnú a zamietol ju v celom rozsahu.

16. V súvislosti s vyššie uvedenými závermi súd dodáva, že v prípade dôvodnosti žaloby v tomto prípade by bol pasívne vecne legitimovaným subjektom druhý spoločník spoločnosti Callis-SK s.r.o. a nie žalovaná. Žalobca sa v tomto prípade v zmysle žalobného návrhu domáhal určenia neúčinnosti navýšenia základného imania o vklad spoločníka Meycom LLC, IČ: 204098228, 8 THE GREEN, STE A. Dover 199 01 Spojené štáty americké, vo výške 70.000,- eur, v spoločnosti Callis-SK s.r.o., IČO: 51 719 070, so sídlom 217 Zvolenská Slatina 962 01 uskutočnené na valnom zhromaždení dňa 9.5.2023, uznesením č. 2/2023. V súvislosti s takto formulovaným žalobným petitom má súd za to, že subjektom, ktorý získal majetkový prospech z tohto úkonu bol práve druhý spoločník spoločnosti Callis-SK s.r.o., ktorý využitím svojho predkupného práva zväčšil svoj obchodný podiel a nie žalovaná.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP; O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP; O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP; Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu, pričom v tomto prípade bol v konaní v celom rozsahu úspešný žalovaný, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude následne rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.